

Πρεσβυτέρου Βασιλείου Σπηλιοπούλου

Ο ΚΑΤΗΦΟΡΟΣ

(ἢ «Διαχριστινιакό Τσουνάμι»!)

Μόνον αὐτός θά μπορούσε νά εἶναι ὁ τίτλος ἑνός ἄρθρου τό ὁποῖο καλεῖται νά σχολιάσει τή νέα προκλητική ἐνέργεια μέ τήν ὁποία δίνεται μιὰ ἀκόμη ὠθήση στή λεγομένη "ἐπίσημη" ἤ "διοικοῦσα" Ἐκκλησία νά συνεχίσει τόν κατήφορό της.

Ὁ λόγος περί τοῦ Δελτίου Τύπου πού ἐξέδωσε τό γραφεῖο τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μέ ἡμερομηνία 17/1/05. Σύμφωνα λοιπόν μ' αὐτό, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πρόκειται νά διοργανώσει ἀπό 9 ἕως 16 Μαΐου 2005 (καί πάλι ἐπελέχθη ἡ Πασχάλιος περίοδος γιά νά ἀμαυρώσει τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως μέ τήν πικρία τῆς βροντώδους πτώσεως) Διεθνές Συνέδριο γιά τήν Παγκόσμια Ἱεραποστολή καί τό Εὐαγγελικό Κήρυγμα ἔπειτα ἀπό ἀνάθεση τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (γράφε Π.Σ.Ε μα= ψέμα). Τό θέμα τοῦ Συνεδρίου εἶναι "ἐλθέ, Ἅγιο Πνεῦμα, ἴασε καί συμφιλίωσε".

Τό Δελτίο τύπου, στή συνέχεια, ἐνημερώνει διά τοῦ Μακαριωτάτου ὅτι πρόκειται γιά τό 14ο παρόμοιο συνέδριο καί ὅτι **βεβαίως** (ἢ ὑπογράμμισι δική μας) ἡ Ἑλλάδα εἶναι πρώτη Ὀρθόδοξη χώρα πού ἀναλαμβάνει τή διοργάνωση ἑνός τέτοιου συνεδρίου. Ἐνημερώνει ἀκόμα, ὅτι ἀπό τήν πρώτη στιγμή ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀνταποκρίθηκε στήν πρόταση τοῦ Π.Σ.Ε διότι θεωρεῖ τήν ἀνάθεση ἐκδήλωση τιμῆς πρὸς τήν ἴδια, ὅτι τό συνέδριο - κατά τήν ἐκτίμηση τῆς Ἐκκλησίας - ἐνισχύει τήν εἰκόνα τῆς Ἑλλάδος μετά καί ἀπό τήν διοργάνωση τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων καί ὅτι μέ τήν διοργάνωση αὐτή ἀποδεικνύει - καί πάλι ἡ Ἐκκλησία - ὅτι δέν εἶναι ἐσωστρεφῆς, φανατική, φονταμελιστική. Στή συνέχεια ὁ Μακαριώτατος προσπαθεῖ νά στηρίξει τή νέα αὐτή ἐνέργειά του κάνοντας μιὰ ἱστορική ἀναδρομή στό ρόλο τῆς Ἐκκλησίας μας στό Π.Σ.Ε καί τέλος κάνει καί μιὰ ἀναφορά στά τσουνάμι πού ἔπληξαν τή ΝΑ Ἀσία.

Μετά τόν Μακαριώτατο ὁ ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν Ἰωάννης, προσπαθώντας νά προλάβει τίς ἀντιδράσεις τοῦ πιστοῦ λαοῦ, ἢ τουλάχιστον νά τίς μετριάσει, ἔδωσε τό λόγο τῆς ἐπισκοπικῆς του τιμῆς ὅτι δέν θά ὑπάρξουν κατά τίς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου συμπροσευχές.

Ἄς δοῦμε ὅμως τό Δελτίο Τύπου λίγο καλύτερα. Κατ' ἀρχήν γνωρίζουμε ὅτι ὁ θεσμός τῆς Ἱεραποστολῆς εἶναι Θεία Ἐντολή καί βασίζεται στά λόγια τοῦ Χριστοῦ μας "Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν". Ἀπό τά παραπάνω Κυριακά λόγια γίνεται σαφές ὅτι σκοπός τῆς Ἱεραποστολῆς εἶναι ἡ διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου, τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεώς μας ("πάντα ὅσα ἐνετειλάμην") καί ἡ ἐνσωμάτωση τῶν ἀνθρώπων πού θά ἀποδεχθοῦν τήν Ἀλήθεια, διά τοῦ μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος, στό μυστικό σῶμα τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Σέ τί , λοιπόν, καλούμεθα νά συνεργασθοῦμε μετά τῶν αἰρετικῶν στόν τομέα τῆς Ἱεραποστολῆς; Ποιό Εὐαγγέλιο καί ποιόν Χριστό θά διδάξουμε ὅταν ὁ καθέννας ἀπό αὐτούς ἄλλα φρονεῖ καί ἄλλα πρεσβεύει γιά τό Πρόσωπο τοῦ Κυρίου, γιά τήν Ἁγία Τριάδα καί γενικά γιά τήν πίστη καί ἄλλιῶς ἐρμηνεύει τό Θεῖο Εὐαγγέλιο, κατά τό δοκοῦν; Ποιές ἐντολές τοῦ Χριστοῦ καί ποιές ἀλήθειες θά συνδιδάξουμε τά πεπλανημένα ἔθνη μαζί μέ τούς πεπλανημένους αἰρετικούς; Σέ ποιά Ἐκκλησία θά τούς ἐνσωματώσουμε ὅταν πολύ καλά γνωρίζουμε καί καθημερινῶς ὁμολογοῦμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΜΟΝΟ ΜΙΑ καί τό Βάπτισμα μόνο ΕΝ;

Εἶναι, ἐπομένως, ἐμφανές ὅτι καί μόνο ἡ συμμετοχή τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό Π.Σ.Ε ἀποτελεῖ ἀπ' εὐθείας ἄρνηση τῆς μοναδικότητος τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Βαπτίσματος, ἀφοῦ παραδέχεται τήν ὕπαρξη καί ἄλλων ἐκκλησιῶν. Πολύ δέ περισσότερο εἶναι αὐτονόητο ὅτι καμία συνεργασία δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει μέ τούς αἰρετικούς στό θέμα τῆς Ἱεραποστολῆς ἀφοῦ ἡ Ἱεραποστολή ἐκ συστάσεως καί ἐκ φύσεως στρέφεται ἐναντία στήν πλάνη καί ἀποσκοπεῖ στήν ἐπιστροφή τῶν πεπλανημένων προβάτων πρὸς τόν Ἕνα καί μοναδικό Ποιμένα ἵνα γένηται "Μία Ποίμνη εἰς Ποιμήν" (Ἰωάν. Ι, 16). Ἡ μόνη συνεργασία, λοιπόν, πού θά μπορούσε νά ὑπάρξει θά ἦταν ἂν τό Π.Σ.Ε γινόταν ὁ ἱεραποστολικός στόχος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας γιά τόν ἐπαναευαγγελισμό καί τήν ἐπιστροφή τῶν πλανηθέντων προβάτων τοῦ Π.Σ.Ε διότι καί αὐτά τά πρόβατα "δεῖ ἀγαγεῖν" στήν Ἐκκλησία, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός παρατεινόμενος εἰς τούς αἰῶνας.

Ἕνα ἄλλο, ὅμως, σημαντικό ζήτημα πού τίθεται εἶναι τό ὅτι, ὅπως προκύπτει ἀπό τό Δελτίο Τύπου, ἡ Ἐκκλησία καυχᾶται γιά τήν διοργάνωση τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ καί ἐκτιμᾷ διάφορα πράγματα τελείως ἀβάσιμα καί ψευδῆ. Πῶς γίνεται, ὅμως, νά καυχᾶται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὅταν ἀρνεῖται τό ἴδιο τό Σύμβολο τῆς Πίστεως; Τό ζήτημα εἶναι ἀπλό: Καμία Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δέν καυχᾶται γιά τόν Κατήφορο αὐτό. Ἐκεῖνοι πού καυχῶνται εἶναι ἡ λεγομένη " Διοικουσα Ἐκκλησία" μερικοί, ἴσως, λίγοι ἀρχιερεῖς, ἐλάχιστοι ἱερεῖς καί οἱ καθηγητές (μέ τίς ὑπάρχουσες φυσικά λαμπρές ἐξαιρέσεις καί τά φωτεινά παραδείγματα) τῶν λεγομένων ὀρθοδόξων θεολογικῶν σχολῶν, οἱ ὁποῖοι μετά τίς σπουδές τους στίς σχολές πού ἴδρυσαν στήν πατρίδα μας οἱ Προτεστάντες-ἀκριβῶς γιά νά ἀλλοιώσουν τό ὀρθόδοξο φρόνημα- ἐντρύφησαν στά βιβλία καί τήν ζωή τῶν αἰρετικῶν, στά σχολεῖα τῶν ὁποίων σπούδασαν, καί ἔγιναν ἀντικείμενο τῆς ἱεραποστολικῆς δράσεως αὐτῶν. Φυσικά καυχᾶται καί ἓνας πάρα πολύ μικρός ἀριθμός τῶν πιστῶν ὁ ὁποῖος ὅμως ἔχει δεχθεῖ τήν πλύση ἐγκεφάλου καί τή σκληρή προπαγάνδα τῶν ὡς ἄνω "καυχωμένων" γιά τά οἰκουμενιστικά ἀνοίγματα.

Οἱ μαχόμενοι, ὅμως, κληρικοί τῆς πατρίδος μας - πού εἶναι κυριολεκτικῶς ριγμένοι στήν μέχρι θανάτου μάχη γιά τόν εὐαγγελισμό, τήν καθοδήγηση καί τή διαποίμανση τῶν λογικῶν προβάτων πού ὁ Χριστός τούς ἐμπιστεύθηκε καί αὐτοί ὡς ἀπόδειξη τῆς πρὸς Αὐτόν ἀγάπης ἀνέλαβαν - γνωρίζουν πολύ καλά ὅτι ὁ πιστός Λαός τοῦ Θεοῦ, τό Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ὄχι μόνο δέν καυχᾶται γιά τίς ἀπαράδεκτες συγκρητιστικές ἐνέργειες τῶν οἰκουμενιστῶν ἀλλά ἀντίθετα σκανδαλίζεται, ἀπογοητεύεται, πικραίνεται καί ζητᾷ ἀπό τούς ποιμένες του νά ἀντιδράσουν ἤ καί τό ἴδιο ἀντιδρᾷ ὅσο καί ἂν αὐτοί πού ἐμφανίζονται ὡς πατέρες του πνίγουν τίς ἀντιδράσεις αὐτές. Τό γεγονός αὐτό εἶναι ἐμφανές ἂν κοιτάξει κανεῖς πόσες χιλιάδες ψυχές ψάχνουν καί ἀκουμποῦν στά πετραχήλια τῶν κληρικῶν πού ἀγωνίζονται γιά τήν διατήρηση τῆς Πίστεως καί τῶν Παραδόσεων, πῶς ἀναγνωρίζουν τούς κληρικούς αὐτούς ὡς ἀληθινούς ποιμένες καί ἀκούουν τή φωνή τους (Ἰω. 10,3), πῶς τούς περιβάλλουν μέ ἀπειρη ἀγάπη καί τιμή (χωρίς μάλιστα τήν προβολή τους ἀπό τά Μ.Μ.Ε καί τήν βοήθεια τῶν

ἐπικοινωνιολόγων καί τῶν image makers), πῶς ἀντιδρῶν σέ κάθε καινοτόμο φωνή καί κάθε ἀντιεκκλησιαστική ἐνέργεια ὅπως ἡ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ τοῦ Πάπα, ἡ μετάφραση τῶν ἀναγνωσμάτων καί γενικῶς ἡ «λειτουργική ἀναγέννηση» καί ἄλλα παρόμοια. Τό γεγονός αὐτό, δηλαδή ὅτι τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας δέν συμφωνεῖ, εἶναι ἐμφανές καί ἀπό τήν αὐτομύληση πολλῶν σκανδαλισμένων ψυχῶν πρὸς τοὺς Γ.Ο.Χ. (παλαιοημερολογίτες).

Ἄφοῦ, λοιπόν, τό πλήρωμα τῶν πιστῶν διαφωνεῖ μέ τά παράνομα συνέδρια τῶν αἵρετικῶν καί τίς οἰκουμενιστικές κινήσεις, καί αὐτό φαίνεται ἔντονα στό Δελτίο τύπου πού ἔχει ἀπολογητικό χαρακτήρα καί προσπαθεῖ νά μετριάσει τίς σίγουρες πάντως ἀντιδράσεις, ποιά Ἐκκλησία καυχᾶται; Ποιά εἶναι τελικά ἡ Ἐκκλησία; Ἐσχάτως βέβαια ὁ ὅρος Ἐκκλησία ταυτίζεται, ὡς μή ὄφειλε, μέ τόν ὄρο Δ.Ι.Σ (Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος), στήν καλύτερη τῶν περιπτώσεων, μέ τόν ὄρο Ι.Σ.Ι (Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας). Μολονότι, ὅμως, ἡ ταύτιση αὐτή εἶναι ἐσφαλμένη καί καμιά ὑπακοή δέν ὀφείλουμε στίς ἀποφάσεις τῶν Ι.Σ.Ι καί Δ.Ι.Σ πού ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τίς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀλλά καί μέ τό ὀρθόδοξο κριτήριό τοῦ Ὁρθοδόξου Πληρώματος, ἐν τούτοις ἡ συγκεκριμένη ἀπόφαση γιά τή διοργάνωση τοῦ Συνεδρίου πουθενά δέ φαίνεται νά ἔχει τήν, τυπική ἔστω, ἔγκριση τῆς Συνόδου.

Καί ἐρωτοῦμε: ἔχει συμφωνήσει ἡ Σύνοδος μέ τήν διοργάνωση τοῦ Συνεδρίου; Ἄν Ναί, τότε γιατί αὐτό δέν φαίνεται καί δέν ἀναφέρεται πουθενά αὐτή ἡ συμφωνία της; Ἄν Ὁχι, γιατί συνεχίζεται ὁ παραγκωνισμός καί ὁ ἐξευτελισμός τῆς Συνόδου; Γιατί ἐξακολουθεῖ νά μή λειτουργεῖ ἡ συνοδικότητα καί νά δροῦμε ὡς ἔχοντες Πάπα καί μάλιστα ἀλάθητο; Γιατί κανεῖς ἀπό τοὺς Ἀρχιερεῖς μας δέν προσπαθεῖ νά σταματήσει τόν κατήφορο ὅσο ἀκόμα εἶναι καιρός; Πάντως ὅσο καί ἂν οἱ Ἀρχιερεῖς ἀδιαφοροῦν καί φοβοῦνται, (ποῖόν ἄραγε φοβοῦνται πού εἶναι πάνω ἀπό τό Θεό καί ὑπερνικά τόν πρὸς Αὐτόν φόβο;) ὁ Πιστός Λαός, ὅπως τόσες φορές στήν ἱστορία, θά ἀντιδράσει κάποτε δυναμικά, ἂν φυσικά δέν προλάβει νά ξεκαθαρίσει τά πράγματα ὁ Θεός μέ κάποιο νέο Τσουνάμι ὁποιοῦδήποτε εἴδους.

Ἀλγεινή, φυσικά, ἐντύπωση κάνει καί ἡ προσπάθεια τοῦ ἐπισκόπου Θερμοπυλῶν νά πείσει τοὺς πιστούς ὅτι στό Συνέδριο δέν θά ὑπάρξουν συμπροσευχές ὅταν ἤδη οἱ σύνοδοι συμπροσεύχονται. Λέγει ὅτι δέν θά ὑπάρξουν συμπροσευχές ὅταν τό θέμα τοῦ Συνεδρίου εἶναι αὐτό τό ἴδιο συμπροσευχή πρὸς τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο ἀπό κοινού "ὀρθόδοξοι" καί αἵρετικοί προσκαλοῦν νά τοὺς ἰάσει καί συμφιλιώσει. Λέγει ὅτι δέν θά ὑπάρξουν συμπροσευχές ὅταν πολύ καλά γνωρίζουμε ὅτι οἱ οἰκουμενιστές θεωροῦν, ἢ ἀπλῶς προσπαθοῦν νά μᾶς πείσουν ὅτι ἔτσι εἶναι, ὅτι συμπροσευχή εἶναι μόνο ἡ Θ. Λειτουργία, μῦθος γραῶδης καί γελοῖος. Λέγει ὅτι δέν θά ὑπάρξουν συμπροσευχές ὅταν καί ἄλλες φορές μᾶς διαβεβαίωσαν γιά τό ἴδιο πρᾶγμα καί μᾶς ξεγέλασαν.

Πάντως παρά τίς ὁποιοσδήποτε καθησυχαστικές διακηρύξεις τοῦ ὑπευθύνου ἐκπροσώπου τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐμεῖς οἱ μαχόμενοι κληρικοί, δέ θά ἀφήσουμε τά πρόβατά μας στό στόμα τοῦ λύκου. Γνωρίζουμε ὅτι οἱ Ἅγιοι Πατέρες συνιστοῦν νά μισοῦμε (τάχα δέν εἶχαν ἀγάπη;) τά μιαιρά συνέδρια τῶν αἵρετικῶν : **"Ἐξαιρέτως δέ μίσει πάντα τά συνέδρια τῶν παρανόμων αἵρετικῶν"** λέγει μέ Ἱεραποστολική ὄντως φωνή ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων στίς κατηχήσεις του (Δ κατήχ., στίχ. ΛΖ/ Ρ.Γ τόμ. 33 σελ. 592).

Ἐξάλλου αὐτά τά καθησυχαστικά ψεύδη δέ μᾶς σκανδαλίζουν τόσο, διότι τά τελευταῖα χρόνια ἔχουμε ἀκούσει καί μεγαλύτερα. Πρὶν λίγα χρόνια ἀκούγαμε τήν Δ.Ι.Σ μέ σειρά ἐγκυκλίων νά μᾶς διαβεβαίωνει ὅτι ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα εἶναι ὠφέλιμος, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέ θά μετάσχει στήν ὑποδοχή καί ὅτι ἐγκλωβίστηκε ἀπό τόν πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας. Καί ἐνῶ

τότε λίγοι γνωρίζαμε πώς αυτά είναι ψεύδη ασύστολα, ἀφοῦ γνωρίζαμε τίς ἐπιστολές τοῦ Προέδρου μέ τίς ὁποῖες ζητοῦσε τήν γνώμη τῆς Συνόδου, σήμερα ἀποκαλύφθηκε σέ ὄλους ἡ πλεκτάνη ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Μακαριώτατος παραδέχθηκε σέ ἰταλικό περιοδικό ὅτι ὁ ἴδιος μεθόδευσε τήν ἔλευση τοῦ Πάπα. Ἐκεῖνο πού σκανδαλίζει εἶναι τό αἴτημα τῆς συμπροσευχῆς πού ἔχει ἤδη ἀρχίσει: "ἐλθέ Ἅγιο Πνεῦμα, ἴασε καί συμφιλίωσε".

Ζητοῦμε, λοιπόν ἀπό τό ἅγιο Πνεῦμα, στά πλαίσια μάλιστα τοῦ Π.Σ. Ἐκκλησιῶν, νά μᾶς ἰάσει. Ἐπαυσε, λοιπόν ἡ Ἐκκλησία νά εἶναι ὄχι μόνο Μία ἀλλά ἔπαυσε νά εἶναι καί Ἁγία; Ἐπαυσε ἡ Ἐκκλησία νά εἶναι Ἁγία καί Ἄμωμος μή ἔχουσα σπῖλον ἢ ρυτίδα; Χρειάζεται ἡ Ἐκκλησία, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, νά ἰαθεῖ; Ἀπό τί νά ἰαθεῖ; Δέν εἶναι πλέον Τελεία ἡ Ἐκκλησία, Τέλεια ὁ Χριστός καί θά τόν ἰάσουμε ἐμεῖς διά τῶν προσευχῶν μας πρὸς τό ἅγιο Πνεῦμα ἀπό κοινοῦ μέ τούς αἰρετικούς; Ἀπό τήν ἴαση αὐτή ἔχουν ἀνάγκη μόνον ὅσοι τολμοῦν νά ὑποστηρίζουν διά τῶν λόγων καί τῶν ἔργων τους τέτοιες βλαστημίες, μόνον οἱ "ἐκκλησίες" τῶν αἰρετικῶν, μόνον ἡ "ἐκκλησία" πού ἔχουν κάποιοι δημιουργήσει, τό σωματεῖο δηλαδή πού ἐννοοῦν ἐσφαλμένως αὐτοὶ οἱ κάποιοι ὡς Ἐκκλησία.

Τέλος ὅσον ἀφορᾷ τό ὑποτιθέμενο ἀνοιγμα τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τόν Κόσμο ἔχουμε νά παρατηρήσουμε ὅτι ὁ Κόσμος, μέ τήν ἐννοια τῆς ἁγίας Γραφῆς, εἶναι ὁ ἐχθρός τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀντίρροπος δύναμη, τό ἀντίπαλο στρατόπεδο τό ὁποῖο ἐξουσιάζει ὁ κοσμοκράτωρ τοῦ κόσμου τούτου προσπαθώντας νά ἀφήσει ἐκτός Ἐκκλησίας, ἐκτός Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, ὅσους περισσότερους μπορεῖ. Καμιᾶ σχέση τοῦ Φωτός καί τοῦ σκότους, καμιᾶ σχέση καί κοινωνία τοῦ Χριστοῦ πρὸς τόν Βελίαρ. Ἐξ ἄλλου ἡ Ἐκκλησία ἔπαυσε νά εἶναι, ἐκτός ἀπό Μία καί Ἁγία, καί οἰκουμενική, ἔπαυσε νά εἶναι Καθολική; Δέν ἔχει ἀπό αἰῶνες "ἀνοίξει" ἡ Ἐκκλησία ὅταν ὁ Κύριος ἀπηύθυνε τήν πρόσκληση σέ ὅσους θέλουν νά τόν ἀκολουθήσουν πρὸς τόν Σταυρό καί τήν Ἀνάσταση; Δέν "ἀνοίξε" ἡ Ἐκκλησία ὅταν ὁ Κύριος ἀπηύθυνε τήν πρόσκληση σέ ὄλους τούς κοπιῶντες καί πεφορτισμένους νά κοινωνήσουν μαζί Του γιά νά ἀναπαυθοῦν; Δέν "ἀνοίξε" ἡ Ἐκκλησία ἅπαξ διά παντός ὅταν ὁ Κύριος κάλεσε ὄλους τούς ἀνθρώπους "σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν Ἀληθείας ἐλθεῖν" καί ζήτησε νά τόν ἀκολουθήσουν καί τά ἐκτός τῆς μάνδρας πρόβατα γιά νά γίνει μία Ποίμνη ὑπὸ ἓναν Ποιμένα; Περιμένε ἡ Ἐκκλησία τούς οἰκουμενιστές καί ἐκσυγχρονιστές νά τήν ἰάσουν, νά τήν ἀνοίξουν καί γενικῶς νά τήν κάνουν ὅ,τι αὐτοὶ νομίζουν; Περιμένε ἡ Ἐκκλησία τόσα χρόνια τούς οἰκουμενιστές νά γκρεμίσουν τήν μάνδρα, ἀφήνοντας τόπο στό λύκο, νομίζοντας ὅτι ἔτσι μεγάλωσε ἡ μάνδρα ἀπεριόριστα;

Πιστεύοντας πώς ἡ μόνη Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστός μας, θά τήν διαφυλάξει, κατὰ τήν ἀψευδή του ἐπαγγελία, ἀπό κάθε ἐσωτερικό καί ἐξωτερικό ἐχθρό, ἀπό τούς βαρεῖς δηλαδή λύκους τούς μή φειδομένους τοῦ ποιμνίου, καί ἔχοντας τήν βεβαιότητα ὅτι κάθε πειρασμός πού ὁ Κύριος ἐπιτρέπει εἶναι ἀναγκαῖος ("ἀνευδεκτόν ἐστὶ τοῦ μή ἐλθεῖν τά σκάνδαλα" Λουκ. ΙΖ, 1) ἀλλά καί ὅτι οἱ σκανδαλοποιοὶ θά τιμωρηθοῦν (" οὐαὶ δέ δι οὗ τά σκάνδαλα ἔρχεται") προσευχομάστε ἐκ χάθους καρδίας τό ἅγιο Πνεῦμα νά ἔλθει ὄντως καί νά φωτίσει τούς ἐσκοτισμένους νόες πού ὀργανώνουν, ὡς δοκοῦντες ἄρχειν, τέτοια συνέδρια ἀδιαφορώντας, ὡς μισθωτοὶ ποιμένες, γιά τά πρόβατα τοῦ Χριστοῦ καί νά ἐπιστρέψουν στήν Ἐκκλησία, τήν Πίστη καί τήν Παράδοση. ΑΜΗΝ.